14/09/2021

19 ani de la trecerea în veşnicie a Pr. Sofian Boghiu | Sfat pentru dobândirea păcii lăuntrice

Cine se roagă din toată inima, adâncind cuvintele rugăciunii, pe lângă împlinirea cererilor sale, dobândeşte pacea lăuntrică, pe care nu o poate dărui lumea – acea pace făgăduită de Domnul Iisus Mântuitorul, spunea[1] Pr. Sofian Boghiu de la a cărui trecere în veşnicie se împlinesc 19 ani.

Arhim. Sofian Boghiu a trecut la Domnul în data de 14 septembrie 2002. El a rămas în memoria românilor ca un duhovnic blând şi pictor bisericesc de excepţie.

Mănăstirea Deir-el Harf din Liban, Catedrala Horms – Siria, biserica din Hama, Biserica Mănăstirii Radu Vodă, schitul Darvari sunt doar câteva lăcaşuri de cult pictate de marele duhovnic şi iconar.

S-a născut în data de 7 octombrie 1912, Cuconeștii Vechi, județul Bălți. A devenit frate în Mănăstirea Rughi, județul Soroca, în anul 1926.

A studiat la Școala de cântăreți din Mănăstirea Dobrușa, la Seminarul monahal din Mănăstirea Cernica (1932-1940), la Academia de Belle Arte din București (1940-1945) și la Facultatea de Teologie din București (1942-1946).

A fost tuns în monahism la Mănăstirea Dobrușa, sub numele Sofian (1937), hirotonit ierodiacon în 1939 și preot-ieromonah în 1945 pentru Mănăstirea Antim din București, pe care a condus-o ca stareț între anii 1950-1955, apoi din nou în ultimii ani de viață.

În 1958 a fost arestat în lotul Rugul aprins și condamnat la 15 ani de închisoare (eliberat în 1964).

A rămas în Mănăstirea Antim până la sfârșitul vieții (14 septembrie 2002), fiind înmormântat la Mănăstirea Căldărușani.

Lucrări: Chipul Mântuitorului în iconografie (2001, București); postum, volumul Buchet de cuvântări (2006, București, cuprinzând predici și meditații teologice).

[1] Arhimandritul Sofian Boghiu, Smerenia și dragostea – însușirile trăirii ortodoxe, ediția a doua, revizuită si adăugită, Editura Fundația Tradiția Românească, București, 2002, p. 102

Sursa foto: Doxologia

basilica.ro